

РЕШЕНИЕ

№ 5108

гр. София, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4103** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. С. А., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. С. С., срещу Заповед № 22-4332-000994 / 04.03.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б. "М" от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради липса правни основания за издаването ѝ, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с целта на закона и неспазване на установената форма. Оспорва се описаната в заповедта фактическа обстановка. Твърди се, че заповедта не съответства на целта на закона, в нея не била посочена конкретната хипотеза на правната норма на ЗДвП, която да се счита за нарушена. Липсвало пояснение по отношение на кой автомобил се налага ПАМ. Иска се отмяна на оспорената заповед, като се претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. С., който поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Допълнителни съображения излага в депозирана писмена защита.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР не се явява,

не е представяван и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на А. С. А., за това, че на 01.10.2021 г., около 23:40 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], е управлявал личния си лек автомобил марка „БМВ 320ЦИ“, с регистрационен номер СА 7698 СА и срещу заведение „Дой С.“, демонстративно поднася автомобила (демонстративен дрифт) навлизайки в лентата за насрещно движение, създавайки опасност и предпоставка за ПТП с останалите участници в движението. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, за което е съставен АУАН Серия АД №207540 от 19.01.2022 г. Актът е съставен от мл. автоконтрольор от отдел „Пътна полиция“ при СДВР на осн.чл.40, ал.4 ЗАНН.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Съгласно Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2 от ЗДвП, са полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ при СДВР. С оглед на това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран с изложени в него фактически и правни основания. Спазени са и административнопроизводствените правила.

Заповедта съответства и на материалния закон. Съгласно чл.171, т.2, б. „М“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца. В случая фактическите основания за налагане на мярката, изложени в обстоятелствената част на заповедта са: „демонстративно поднася автомобила (демонстративен дрифт) навлизайки в лентата за насрещно движение, създавайки опасност и предпоставка за ПТП с останалите участници в движението“, т.е водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари.

В процесната заповед е посочено, че същата се издава във връзка със съставения АУАН Серия АД №207540 от 19.01.2022 г., който е приложен като част от административната преписка. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените

актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т.е. посочените в АУАН факти и обстоятелствата се считат за осъществени докато не бъдат оборени по съответния процесуален ред. В конкретния случай това означава, че фактическите констатации, посочени в акта, на който административният орган се е позовал, а именно, че жалбоподателят е управлявал моторното превозно средство с демонстративен дрифт, следва да се считат за установени до доказване на противното. Тежестта за оборване на тези фактически констатации е на жалбоподателя. Съдът намира, че събраните по делото доказателства не оборват констатациите в акта. При това положение, съдът приема, че е била осъществена визираната в разпоредбата на чл. 171, т.2, б. "М", предл. последно от ЗДвП хипотеза, която съставлява предпоставка за прилагане на принудителната административна мярка.

Предвид изложеното, оспорената заповед се явява законосъобразна по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото сторените от жалбоподателя разноси остават за негова сметка.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. А., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. С. С., срещу Заповед № 22-4332-000994/ 04.03.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б. "М" от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: